

ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἐτελείωσαν καὶ αἱ ἐορταί. Καὶ τώρα, μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν, καὶ ὅχι πρὶν ὅπως ἔκαμαν, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτον ὁ κατὰλληλος κκίρος διὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους νὰ ἐρωτήσουν διατὶ νὰ γείνουν.

* *

Ὁ μόνος ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἀκριβῆ ἀπάντησιν εἰς τοῦτο θὰ ἦτον ὁ κ. Τρικούπης. Ἄλλ' ἂν ἤρωτατο ἴσως οὔτε αὐτὸς δὲν θὰ εὑρίσκε τί νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ πιθανωτέρα ἐξήγησις τῶν γενομένων καθ' ἡμᾶς εἶνε ὅτι ὅσῳ βαρείας καὶ σκυθρωποῦς διαθέσεως φαίνεται ἐξωτερικῶς, τόσῳ φιλοθύρβος καὶ θεατρικομανῆς ἐσωτερικῶς εἶνε. Εἶνε ἡ τρίτη, ἂν δὲν ἀπκτώμεθα, φορὰ καθ' ἣν ἄνευ ἀνάγκης, ἀπλῶς μόνον διὰ νὰ γείνῃ πάταγος καὶ λόγος, προκαλοῦνται ἐπὶ κυβερνήσεώς του τοιοῦτου εἵδους πανηγύρεις. Μετὰ τὴν ἐν Βερολίῳ συνδιάσκεψιν διέταξεν ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους δοξολογίας. Προπέρυσιν ἐκήρυξε νὰ τελεσθῇ τόσον πομπῶδως ἡ 25 Μαρτίου. Καὶ τώρα συνεχίζει τῶν προηγούμενων κυβερνήσεων του τὰς παραδόσεις. Μετὰ τούτης δὲ τέχνης καὶ ἐπιτυχίας τὰ διενεργεῖ, ὥστε καταντᾷ νὰ διεγείρῃ τὴν ιδέαν ὅτι ἐπίσης καλῶς, ἂν δὲν ἐτύχαινε νὰ εἶνε πρωθυπουργός, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς διοργανωτὴς μπαλλέτων ἢ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρίσιος Eden-Théâtre.

* *

Ἐξ ὧν ὅσα ἀνέγνωσε καὶ ἐμελέτησεν, ὅ,τι θὰ ἐπέδρασε πλεονέκτερον ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται νὰ εἶνε ἡ ῥωμαϊκὴ ἱστορία. Ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀνεφέρομεν τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο λόγιον Panem et circenses, οὗτινος μετ' ἐπιμονῆς παρ-έχει ἡμῖν ἐκάστοτε ἀφειδῶς τὸ δεύτερον μέρος, καταγινόμενος ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμονῆς πάντοτε νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τὸ πρῶτον. Εἰς δὲ προχθὲς ἀνεμίμνησκεν ἡμῖν ἐπίσης καὶ τὸ ἕτερον ῥωμαϊκὸν ῥητόν: farina, festa et forza. Τὰ δύο τελευταῖα ὁμολογημένως θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τὰ καλλίστρα χαρκτηριστικὰ κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ forza εἶνε ὁ τελευταῖος προϋπολογισμός.

* *

Ὅπως δὴποτε χάρις εἰς αὐτὰς ἐγένετο κίνησις τις καὶ ὠφελήθησαν βεβαίως πάσχουσαι τινες κοινωνικαὶ τάξεις. Οἱ ἀμαξήλατοι, οἱ ῥάπται, οἱ καταστηματαρχαὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ δὲν θὰ εἶνε ἀναμφιβόλως δυσηρεστημένοι ἀπὸ αὐτὰς. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν, ταύτην ἀξίζουν τῷ ὄντι πάσης συγγνώμης. Ὁ ἐμπορικὸς σκοπὸς αὐτῶν ἐξισώνει ὁμολογημένως ἀρκετὰ τὸν πλατωνικὸν χαρακτῆρα τῶν.

* *

Τὸ περιεργότερον ἴσως καὶ μάλλον ἄξιον προσοχῆς μέρος ἀπετέλουναί διάφοροι ἐπιγραφαί. Ὡς μικρὸν ὑπόδειγμα ἀναφέρομεν τὴν ἐξ ἐνὸς καταστήματος τῆς ὁδοῦ νομίζομεν Διόλου ἔχουσαν ὡς ἔπεται: «Ζήτω ὁ μετὰ 443 ἔτη Κωνσταντίνος!

Μετὰ 433 ἔτη . . . ἀπὸ σήμερον;

* *

Τὸ ὠραιότερον ὅμως βεβαίως ἦτον ἡ τὸ ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἡμέρας παρέλασις τῶν δημάρχων καὶ ἀντιπροσώπων μεταδαινόντων ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐμπροσθεν τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου. Ἀκριβῶς εἰπεῖν ἐφίκετο ὡς

γωνία εἰκόνος Ἀπόκρεω, σκηνὴ ἀθηναϊκοῦ καρναβαλίου, ἀφ' ἧς δὲν ἔλειπε πρὸς συμπλήρωσιν ἡ ἡ φασουλοδροχὴ. Κυριολεκτικῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναγραφῇ ἐν τῷ προγράμματι ὡς «Παρέλασις μετῃμφισμένων καὶ μὴ». Μετῃμφισμένοι ἐφίκινοντο οἱ φοροῦντες τὰς ἰδιαιτέρας ἐνδυμασίας αὐτῶν καὶ μάλιστα οἱ δήμαρχοι. Πράγματι ὅμως τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἀλλάξαντες αὐτὰς καὶ φορέσαντες φράκον.

* *

Τὸ menu τοῦ γεύματος ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἦτο τυπωμένον γαλλικῶς! Ἀναμφιβόλως τὸ τί ἔφαγον κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἀπομένῃ ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς καυμένους τοὺς δημάρχους μυστήριον σκοτεινότατον, ὅπερ ἐπὶ πολὺ θὰ βασκνίζῃ τὸν ἐγκέφαλόν των καὶ τοῦ ὁποίου μόνου ἴσως ἐξ ὧν εἶδον καὶ ἔπραξαν ἐν Ἀθήναις δὲν θὰ δύνανται νὰ δώσουν τὴν ἐξήγησιν εἰς τοὺς συνδημῶτας των.

* *

Φαντασθῆτε διὰ μίαν στιγμὴν τί ταραχὴν θὰ ἐδοκίμαζον καὶ τὸ πνεῦμά των καὶ ὁ στόμαχός των ὅταν πίνοντες αἴφνης φιάλην ῥετσίνατος θὰ ἀνεκάλυπτον βαθμηδὸν ὅτι τὸ ξεύρου αὐτὸ τὸ κρασί, δὲν θὰ ἐτόλμων ὅμως νὰ ὑποθέσουν ὅτι εἶνε αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ προσφιλέ των ῥετσίνατο, τὸ φανταστικῶς προσφερόμενον αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ὡς vin rosine!

* *

Τὸ πραγματικώτερον ἀποτέλεσμα τῶν ἐορτῶν: ἡ μεταβολὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ σιωπηλοτάτου ἕως τώρα θεωρουμένου Διαδόχου εἰς ὑπάρχον ῥήτορα. Ὡς ἔθνος τοῦ Σιγάλα!

* *

Ἐκάμαμεν μίαν συλλογὴν περιλαμβάνουσαν ὅλας τὰς ὠχρότητας, ὅλας τὰς συγκινήσεις, ὅλους τοὺς παλμούς, ὅλας τὰς φλόγας ἐντὸς τῶν ὁμμάτων καὶ ὅλους τοὺς ἰλίγγους τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἡμερῶν τούτων. Ἀκόμη δὲν κατωρθώσαμεν νὰ εὐρώμεν ποῦ νὰ τὴν τοποθετήσωμεν.

* *

Ὁ κ. Ζαρίφης προσεφώνησεν ἑκτενῶς τὸν Διάδοχον, ἀπὸ μέρους τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ὀνομάσας αὐτὸν καὶ πρηνυροχέννητον. Τῆς προσφωνήσεως τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς πολὺ καλλιτέρα ἦτον ἡ ἐπιταγὴ του.

* *

Εἰς ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ περὶ τὸ ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἐμοίραζεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου του πρὸς τοὺς κάτωθεν διαβαίνοντας χάρτινα δίφραγκα καὶ μονόφραγκα. Μεταξὺ τοῦ πλήθους διεδίδετο ὅτι ἦτο ὑπάλληλος καὶ ἦτον ἐντεταλμένος πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς κυβερνήσεως, τὰ δὲ ῥιπτόμενα χρήματα ἦσαν ἐκ τῶν τοῦ περισσεύματος.

* *

Χαρακτηριστικώτατον ἦτο τὸ βᾶψιμον τῶν στύλων τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐρυθρῶν. Δὲν ἐχρειάζοντο ἢ καὶ μερικαὶ σημαῖαι κόκκιναι διὰ νὰ εἶνε καθαρῶς κοινωνιστικὴ ἐορτὴ.

* *

Τὴν ἀναπλήρωσιν καὶ τούτου ἀνέλαβεν ἀκριβῶς τὸ Δημάρχον, τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸν Δῆμον, ἀναρτήσαν μίαν, ἣτις ἐσφαλμένως ὑπελήφθη ὡς τουρκικὴ ἐνῶ ἦτο πρᾶγμα καὶ σημασίαν ἐρυθρά, σύμβολον τῶν ἐν αὐτῷ φωλευόντων ἐπικινδύνων Ῥοβεσπιέρων.

* *

Τὴν ἐπαύριον τῆς Δευτέρας αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως καὶ ἰδίως

αί περί τήν Μητρόπολιν στενωποί ηὐλακοῦντο ὑπ' ἀληθῶν χειμάρρων καὶ ρυακίων ὑποκιτρίνου ὕγρου, ἀδήλου προελεύσεως καὶ ἀγνώστου καταγωγῆς. Ἐπιτροπὴ ἐκ συντακτῶν διαφόρων ἐφημερίδων παραλαβοῦσα μεθ' ἐαυτῆς καὶ τὸν κ. Χρηστομάνον μετέβη ἐπὶ τόπου, μετ' ἐπισταμένην δὲ ἀνάλυσιν ἀνεκάλυψε, παρὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ὕψεως καὶ τῆς ἀποπνοίας τοῦ ὕγρου προσδοκίαν, ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ τῶν βρεσάντων κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δακρυῶν χαρᾶς καὶ ἐλπίδος.

* *

Περὶ δυσμᾶς τῆς μεγάλῃς ἡμέρας μεταξὺ τῶν ἄλλων ἤχων ἠκούσθη καὶ ὡς παράδοξόν τι κροῦσμα κημπάνας. Ἦτο ἑκτακτὸν φύλλον τῆς ὁμωνύμου ἐφημερίδος περιέχον γνώμας καὶ σκέψεις διαφόρων ἐπὶ τῇ ἐορτῇ καὶ περιμέν τῶν ἐν αὐτῷ ἀπέχουσαν νὰ ἀποφανθῶμεν, ἀλλ' ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶχον διατυπωθῇ ἐν παραθέσει πρὸς τὴν ὁμόθυμον καὶ θορυβώδη συναυλίαν τοῦ ἄλλου τύπου παρείχε τὴν ἰδέαν ἰδιοτρόπων ἀναχωρητῶν, οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὡς νὰ συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς μονήρως τι μέρος μακρὰν τῶν ἐγκοσμίων, ἄνευ ἐπικοινωνίας πρὸς ἄλλον κανένα ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν, ὡς εἰς κοινόβιον, καὶ ἐκεῖ νὰ τὰ ἐλεγχῶν μεταξὺ τῶν. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ θα ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἡ ἐφημερίς των: *Ἡ Καμπάνα* . . . τοῦ *Ἑρημητηρίου*.

* *

Ἐπίλογος τῶν ἐορτῶν.

Ἐκ τῆς *Νέας Ἐφημερίδος* τῆς 2 Δεκεμβρίου:

«Ὁ κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης ἀδιαθετῶν παρέμεινε χθὲς ἀπρόσιτος ἐν τῷ κοιτῶνι, ἐνοχληθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ ἐλαφροῦ πυρετοῦ ἔλαβε κατ' αὐτοῦ μικρὰν δόσιν κινίνης.»

Ἡ πατρὶς κινδυνεύει.

Κόθορνος

ΧΑΛΙΚΕΣ

Εἰς ἔλεγεν ὅτι κατὰ τὰ δοθέντα πρὸς τιμὴν αὐτῶν γεύματα οἱ ἀντιπροσωπεύοντες δύο ἢ τρεῖς ὁμοῦ κοινότητος ταυτοχρόνως, ὅπως συνέβη εἰς πολλούς, δίκαιον καὶ λογικὸν ἅμα θὰ ἦτο νὰ ζητήσωσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς διπλοῦν ἢ τριπλοῦν τῶν λοιπῶν μερίδιον.

* *

Μεθ' ἐκάστην προσφώνησιν καὶ ἀντιφώνησιν συγχαρητήριον ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει εἴτε ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἴτε ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ὁ βασιλεὺς περατῶν τὰ ὅσα εἶχε νὰ εἴπῃ ἐστρέφετο πάντοτε καὶ πρὸς τὸν διάδοχον καὶ προσέθετεν: «Ἐδῶ εἶνε καὶ ὁ υἱός μου. Θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ καὶ αὐτὸς καὶ θὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ καλλίτερον». Ἡ ἐν λόγῳ φράσις μᾶς ἀνέμνησεν ἀκουσίως τὴν περίφημον ἐκείνην κατὰ τὴν ἐπιστρατεῖαν φράσιν τοῦ κ. Μεσσηνέζη εἰπόντος ποτὲ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ἐπὶ λιποταξίᾳ κατηγορουμένου τέκνου του: «Ὁ υἱός μου θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀποκριθῇ καλλίτερον ἐμοῦ. Ἡλικίαν ἔχει. Αὐτὸν ἐρωτήσατε».

* *

Ὁ μητροπολίτης προσφωνῶν εἶπεν ὅτι δὲν ἀμφισβᾷλλει ὅτι ὁ Διάδοχος μέλλει νὰ γείνῃ τέλειος Ἕλλην καὶ χριστιανός. Διὰ τὸ πρῶτον δὲν εἴμεθα βεβαίως εἰς θέσιν νὰ

γνωρίζωμεν ἀκόμη, ἀλλὰ διὰ Χριστιανὸς ἀναποφεύκτως θὰ εἶνε πάντοτε . . . ἐκ πατρός.

* *

Καὶ πάλιν αἱ ἐπιγραφαί. Κατάστημά τι ἔφερεν ἔξωθεν ἀναγεγραμμένας ὡς σύμβολον φαίνεται τῶν ἐπὶ τῆς πολυζήλου πόλεως ἀξιώσεων μας συμπεπλεγμένας τὰς λέξεις: «Κωνσταντῖνος - Κωνσταντινούπολις». Τὴν σειρὰν ταύτην τῶν παρκωγῶν καὶ συνθέσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ ἂν ἤθελε, τῶν ὀνομάτων τῆς βασιλικῆς μας οἰκογενείας παρεχόντων λαβὴν εἰς μυρία ἀνάλογα λογοπαίγνια. Γεώργιος - Γεωργία, Ἀλεξάνδρα - Ἀλεξάνδρεια, Ἀνδρέας - Ἀνδριανούπολις, κλπ. κλπ.

* *

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος Κωνσταντινουπόλεως κ. Εὐγενίδης ἔχει νὰ δωρήσῃ ἀκόμη προσεχῶς εἰς τὸν διάδοχον καὶ τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς βυζαντινοὺς αὐτοκράτορας, ὧν ἡ ταυτότης καὶ αὐθεντικότης εἶνε ἐκτὸς πάσης συζητήσεως καὶ ἀμφιβολίας: ἓνα ἀκινάκην Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, μίαν καπνοσύριγγα Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, δύο ὀδοντγλυφίδας τοῦ Λέοντος Ἰσαύρου, τρία κομβία τοῦ Μάξεντιου καὶ ἐν ζεύγος ὑποδημάτων Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ.

* *

Σύγχρονοι διάλογοι:

- Καλησπέρα, παιδιά.
- Γειά σου, πατριώτη.
- Πῶς τὰ περάσατε; Ἐφάγατε καλὰ;
- Θεός! Ἐκείνη ἡ μαγιονέζα!
- Ἦψατε καὶ κανένα ποτηράκι 'ς τὴν ὑγείᾳ μου καὶ τῆς φαρμῆλῃς μου;
- Ἕνα μοναχά; Καὶ κάναμε τίποτ' ἄλλο;
- Καληνύκτα, παιδιά.
- Καλὸ ξημέρωμά σας.

* *

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Σακελλίων διέψευσε τὸ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Εὐγενίδου ῥηθὲν ἐν τῇ πρὸς τὸν διάδοχον προσφωνήσει του ὅτι διὰ τῆς δωρεᾶς τῶν ἀντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως περιέρχεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἡ σπάθη τοῦ τελευταίου τῶν Παλαιολόγων. Τὴν γνώμην αὐτοῦ στηρίζει ὁ κ. Σακελλίων ἐπὶ τῶν ἐρευνῶν ἃς ἔκαμεν ὅτε ἦτο βιβλιοθηκᾶριος εἰς Πάτρων. Ὁ κ. Εὐγενίδης εἶνε τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὑπ' ἀτμόν διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του.

* *

Μέχρι τοῦδε εἰχομεν μίαν ἐπιστήμην γνωστήν, τὴν παλαιοντολογίαν. Εἰς τὸ ἐξῆς φαίνεται ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ τὴν *παλαιολογίαν*, ἐπιστήμην εἰδικῶς καταγινόμενην ν' ἀνακαλύπτῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τί ἀφῆκαν καὶ τί δὲν ἀφῆκαν θνήσκοντες οἱ Παλαιολόγοι.

Κρέικ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ζήτω, ἀντάρα, μουσικαίς, κερῖά, Παλαιολόγοι,
Ἀμαζαῖς μ' ἔξη ἄλογα καὶ ἄγραι κραυγαί,
Δήμαρχοι, γαλλικὰ μενι, ποιήματα καὶ λόγοι
Πιστολισμοὶ κ' ἐπίλογος τῶν πάντων: Ἐκλογαί.

Ὁδοκαθαριστής